

Kezdetben és végül...

Köszöntés: [Az Úr] „Elküldte igéjét, meggyógyította és a sír mélyéről kimentette őket. Adjanak most hálát az Úrnak szeretetéért, az emberekkel tett csodáiért, mutassanak be hálaáldozatot, beszéljék el ujjongva tetteit (Zsolt 107,20-22)!”
Ámen.

Gyülekező ének: 316. dicséret 1-8. versei: „Az Istennek szent angyala...”

Fennálló ének: 326. dicséret 1-2. verse: „Dicsőség mennyben az Istennek...”

Fő ének: 324. dicséret 1-4. versei: „Örvendjetez keresztyének...”

Előfóhász: „Áldott az Isten, a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja, aki megáldott minket mennyei világának minden lelki áldásával Krisztusban. Mert őbenne kiválasztott minket magának már a világ teremtése előtt, hogy szentek és feddhetetlenek legyünk előtte szeretetben (Ef 1,3-4).” Ámen.

Lekció: János evangéliuma 1. fejezet, 1-14.versei: *„Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és az Ige Isten volt. Ő kezdetben Istennél volt. Minden általa lett, és nélküle semmi sem lett, ami létrejött. Benne élet volt, és az élet volt az emberek világossága. A világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadta be. Megjelent egy ember, akit Isten küldött, akinek a neve János. Ő tanúként jött, hogy bizonyosságot tegyen a világosságról, hogy mindenki higgyen általa. Nem ő volt a világosság, de bizonyosságot kellett tennie a világosságról. Az Ige volt az igazi világosság, amely megvilágosít minden embert: ő jött el a világba. A világban volt, és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg őt: a saját világába jött, de az övéi nem fogadták be őt. Akik pedig befogadták, azoknak hatalmat adott arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek; mindazoknak, akik hisznek az ő nevében, akik nem vérből, sem a test, sem a férfi akaratából, hanem Istentől születtek. Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal.”*

Előima: Köszönjük, drága testet öltött Ige, hogy Te vagy egyben az engedelmes gyermek is. Ma is Téged várunk, hogy épülj be közösségünkbe, szólíts meg és add meg életünk legfőbb örömét és gazdagságát. Köszönjük irgalmas Atyánk, hogy mélyen és felmérhetetlenül szereted gyermekeidet Fiadban. Lobogó tűz szereteted, fáklya hűség, horgony reménységet adó irgalmad, és lelkünkre telepedő teljességed életünk beteljesedése. Örök Isten, hogyan szeretheted ennyire a porszemnyi embert? Változhatatlan valóság, hogyan lehetsz ennyire emberszagú és bölcs terveidben? Köszönjük, hogy a betlehemi Gyermekek áldás,

köszönjük, hogy Golgota annak a jele, hogy Ő Bárányod, aki elvette a világ bűneit. (ld. Jn 1,36) Urunk, drága Krisztusunk, add, hogy az a szeretet szólaljon meg és cselekedjen ma Általad és Benned, itt közösségünkben, amelyik új életre hív, sőt hívogatja a legkisebbeket: engedjétek hozzám jönni a kisgyermekeket. Én is nyájadnak a legkisebbje vagyok, Te azért jöttél, hogy életem legyen, add, hogy Benned újuljon, erősödjön, változzon, és formálódjon bensőm azáltal az igazság és kegyelem által, ami Vele költözött a földre. Így álljak be ma én is az angyalok seregébe, és valljam meg, hogy kié a dicsőség a hatalom és a tisztesség. Ebben segíts engem, hogy Igédet szívembe zárjam és ott tartsam örökkön örökké Lelked erejével. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 324. dicséret 5. verse: „Áldom én is szent nevedet...”

Textus: János evangéliuma 2. rész, 15-18. versei: *„János bizonyosságot tett róla, és azt hirdette: Ő volt az, akiről megmondtam: Aki utánam jön, nagyobb nálam, mert előbb volt, mint én. Mi pedig valamennyien az ő teljességéből kaptunk kegyelmet kegyelemre. Mert a törvény Mózes által adatott, a kegyelem és az igazság Jézus Krisztus által jött el. Istent soha senki sem látta: az egyszülött Isten, aki az Atya kebelén van, az jelentette ki őt.”*

Hálaadással jövő keresztyén gyülekezet, drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Karácsonykor tekintetünket Betlehem felé emeljük. Igaz, nemcsak ekkor kellene, de ekkor a legintenzívebb, mert itt van, kezdődik, és lassan tapasztalja az ember Jézus oldalán, hogy múlik a sötétség. Egész életünk minden alkalommal arra kell, hogy mutasson, Aki Betlehemben bepólyálva fekszik a jászolban, mert olyan az Ő kezdete is mint a miénk. Vagy még sem? Amikor a csillagszóró fénye lassan kialszik, amikor az ünnep lassan elmúlik, akkor is életünk középpontjában Neki kell állnia. Neki kell növekednie bennem. Átala kell élnem. Krisztusban és Krisztussal- így írja Pál apostol. Mi, keresztyének az Ő nevére keresztelkedtünk meg. Pál apostollal kell vallanunk és egész életünkkel bizonyítanunk: *„Nekem az élet Krisztus (Fil 1,21).”* Ha Ő Vele akarunk élni, akkor a legteljesebb ismeretre kell eljutnunk Vele kapcsolatban. Hallanunk kell az élet Igéit, legfőképpen az evangéliumokét, amelyek bemutatják nekünk a mi Megváltónk teljes életét és művét. A hét első napján kezdtük el olvasni János evangéliumát, aki teljesen

újszerűen a kezdettől indítva tesz bizonyosságot szeretett tanítványként a Megváltóról. Először is azt mondja el, hogy Jézus hamarabb volt, mint Keresztelő János, hiszen Ő az Ige. A teljes evangélium tele van Igékkal, és mégis az Igék közül is kiemelkedik az Ige - Logos, a cselekvő és felénk szolgáló Úr személyében. Ez az Ige Istennél volt, de Isten nem tartotta meg magának, hanem *„az Ige testté lett, lakozott közöttünk, mi pedig láttuk az Atya dicsőségét, mint az Ő Egyszülöttjének dicsőségét (Jn 1,14).”* Jézus kezdettől fogva van. Amit a kezdetektől tőle hallottunk, amit a saját szemünkkel láttunk, amit kezünkkel érintettünk, arról teszünk bizonyosságot. Jézus tehát valóság. Jézus tehát él. Jézus közöttünk élt. Előtte járt Keresztelő János. Az Ő bizonyágtétele is hasonló a szeretett tanítványéhoz: *„Ő előbb volt mindennél, és minden Őbenne áll fenn (Kol 1,18)”,* és mégis Keresztelő János bizonyágtétele nyomán: *„utánam jön, és én arra sem vagyok méltó, hogy saruja szíját megoldjam (Jn 1,27).”* *„Így tett erről bizonyosságot János: Láttam, hogy a Lélek leszállt az égből, mint egy galamb, és megnyugodott rajta (Jn 1,32).”* *„ő az Isten Fia...” (Jn 1,34)* Isten Fia, az Úr, Aki eljött erre a földre. Ő az, Aki öröktől fogva Istennél volt, Akinek *„...származása visszanyúlik a hajdani időkbe, a távoli múltba (Mik 5,2),”* Aki a váltságmú után visszatért a mennyei dicsőségbe, *„neki adatott minden hatalom mennyen és földön... (Mt 28,20)”,* hogy *„az Ő nevére meghajoljon minden térd... (Fil 2,10)...”* Benne, csak Benne van szívünk öröme (ld. Zsolt 33,22). Vele, csak Vele akar élni a mindennapokban a folyamatosan bukducsoló ember – én és te. Általa, csak Általa lehet újat, másat és jobbat kezdeni. Előtte, csak Előtte állunk meg teljes felelősséggel, Aki visszajön ítélni élőket és holtakat.

Emellett Jézus teljesen kicsiny kezdetként merőben újat képviselt. Új korszak kezdődik Vele ellentétben az Ószövetséggel. Az Ószövetség a Mózes által adatott törvényeket szentesítette, a Sínai hegyen kötött szövetség az alapja. Isten Mózes által nyitotta meg az új élet lehetőségét Izráel népe életében. De az Ószövetség tíz igéje helyett, Isten egy Igét ad, Benne szerette a világot, és Aki hisz Őbenne, nem

hal meg. A szerető Atya azt akarja, hogy Jézusban mindenki megtérjen és éljen. Ha Jézusban ilyen lehetőség adatott, ilyen nagy kegyelemmel és irgalommal szánt meg minket az Úr, mégis felfoghatatlan, hogy nem tudjuk kihasználni az alkalmas és az alkalmatlan időt. Aki nagy áron váltott meg minket és mi még ingyen sem használjuk ki az alkalmakat, nemhogy áron megvegyük őket, hogy az üdvösség és a megváltás a miénk legyen. A kegyelem kútfeje nyitva áll. Az irgalom kútfeje kiapadhatatlan. Csak Belőle meríteni ildomos. Amit Isten nekünk kínál, az Tőlünk, érdemüinktől teljesen távol áll. Csak fogadjuk el Jézus Krisztust, az Igét, Aki teljes volt kegyelemmel és igazsággal, és akkor helyre rázódik az életünk. Ugyanis ebben az igazságban, Benne van az ember és az Isten kapcsolatának az igazsága. Az emberről az a valóság, hogy Ő a bűnös, aki bűnében önmagán segíteni nem tud és soha nem is fog. Az Istenről az a tény, Aki kegyelmes, irgalmas, hosszútűrő, hiszen *„nem azért küldte Fiát, hogy a világot, hogy elítélje, hanem hogy üdvözüljön a világ általa (Jn 3,17).”* A bűnből való megmenekülés hit által teljes bűnvallás által lehetséges, Őáltala, Aki maga *„az igazság (Jn 14,6).”* Őröla kell bizonytságot tennünk, Őbelé kell hittel kapaszkodnunk, mert az Ő érdeméért minden a miénk, a menny örökre.

Végeredmény pedig az lett, hogy Istent soha senki nem látta, mégis Jézus kijelentette nekünk. Senkinek sem adatott meg ezen a földön, hogy Istent lássa. Még a törvényadó Mózesnek sem. *„Ő aki megközelíthetetlen világosságban lakik, akit az emberek közül senki sem látott, és nem is láthat..., (ITim 6,16)”* egyszülött Fiában megjelent. A mi Istenünk tudta, hogy mire van szükségünk. Krisztusban a legteljesebben kinyilatkoztatta önmagát. Jézus bemutatta nekünk az Atyát. Ismerté tette a földön. Ez a valós szeretet. Ez a kiegyensúlyozott isteni szeretet. A szeretetre pedig szeretettel kell válaszolni. Az Isten részéről a kapcsolatfenntartó adott, csak az a kérdés, hogy mi rácsatlakozunk-e erre a mennyei karácsonyi vételre. Lesz-e a szívemből és szívedből Betlehem? Lesz-e a lelkemből és lelkedből szálláshely Jézus számára? Élő víznek folyamai ömlenek

belsődből az Ige lakozása által vagy maradsz a régi kezdeteknél? Újra kezdesz mindent, vagy újat kezdesz Jézussal? Lesz-e ígéretes jövőd, keresztjeidet magára vevő Krisztusod? A legnagyobb ajándékot kaptuk karácsonykor, amit Isten mindenkinek szánt és amit Isten mindenkinek adhatott. Az Úr monológjára, János bizonyágtételére illene válaszolni. Ő kezet nyújtott, a kimenekedést megadta a maga idejében, béke jobbát kínálta és kínálja még ma is, és mi hálával fogadhatjuk Isten kezébe rejtett ajándékot. Isten kegyelme ugyanis elkötelezővé tesz, ezért van ennek a Krisztusról szóló ünnepnek egy életre szóló utóhangja. Életünk legyen Krisztusban elrejtett élet úgy, hogy a múltó karácsonyi ünnepek után örök karácsony éljünk Ővele és Őbenne, Aki az Atya jobbán ül. Ámen.

Utóima:

„Istennek pedig van hatalma arra, hogy minden kegyelmét kiárassza rátok, hogy mindenütt mindenkor minden szükségessel rendelkezetek, és bőségekből jusson minden jó cselekedetre (IIKor 9,8).“

„Valóban nagy a kegyesség titka: aki megjelent testben, igaznak bizonyult lélekben, megjelent az angyaloknak, hirdették a népek között, hittek benne a világon, felvitetett dicsőségben (ITim 3,16).“

„Megmutatta szabadító erejét az Úr, a népek szeme előtt nyilvánvalóvá tette igazságát (Zsolt 98,2).“

„Jézus Krisztus, az Isten Fia evangéliumának kezdete (Mk 1,1).“

„Van-e olyan Isten, mint te, aki megbocsátja a bűnt, és elengedi népe maradékának büntetését? Nem tartja meg haragját örökké, mert abban telik kedve, hogy kegyelmet ad. Újra irgalmas lesz hozzánk,.. (Mik 7,18-19a).“

„Az én népem lesznek, én pedig Istenük leszek. Egy szívet és egy utat adok nekik, hogy engem féljenek mindenkor, és jó dolguk legyen nekik is meg utódaiknak is. Örök szövetséget kötök velük: nem fordulok el tőlük, mindig jót teszek velük, és olyanná teszem szívüket, hogy féljenek engem, és többé ne hagyjanak el. Örömmel, teljes szívemből és teljes lelkemből teszek jót velük...“ (Jer 32,38-41a)

„Az örökkévalóság királyának pedig, a halhatatlan, láthatatlan, egyetlen Istennek tisztelet és dicsőség örökkön-örökké. Ámen (ITim 1,17).“

Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...

Adakozás: „Hála legyen Istennek kimondhatatlan ajándékáért (IIKor 9,15)!“

Áldás: „Az Úr Jézus Krisztus kegyelme, Isten szeretete és a Szentlélek közössége legyen mindnyájatokkal (IIKor 13,13).“

Záró ének: 326. dicséret 4-5. versei: „Ó, Jézus ne vess meg bennünket...“

Túrmezei Erzsébet: FOHÁSZ

Keserű kérdések
egész özönével
kínoztam a lelkem.
Feleletet, választ
egyikre se leltem
nélküled, Úr Jézus.

Kegyelmeddel nyílt meg
mindegyik mértnek
titkos művű zára.
Tebenned találtam
Életem céljára.
Tebenned, Úr Jézus.

Most már, bármi fájjon,
minek kérdejek? Tudom,
aranykalászt terem
fájdalmak vetése.
Áldott a Te kezed
minden vezetése.
Csak vezess, Úr Jézus!